

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 18.

Anden Session.

15de Møde.

Onsdagen den 30te October.

(Fortsat).

Ordføreren (Blechingberg) (fortsat):

Imedens det nu saaledes er Tilfældet med de Embedsmænd, som henhøre under den civile Administration, er det derimod bekendt, at under den militaire Etat opnaaes saadan Ansættelse meget tidligere, og man træder vist ikke Sandheden for nær, naar man siger, at den opnaaes sædvanlig for det 20de Aar, saaledes at deraf fremgaaer en gennemgribende Forskjel i Henseende til Udgangspunktet for Pensionberettigelsen. Det var nu vistnok ønskeligt, om man kunde udjevne disse Misforhold saaledes, at de forskjellige Embedsmænd nogenlunde kom til at staae i lige Stilling. Der har navnlig under Ständerforhandlingerne i 1846 været Spørgsmaal om at beregne Pensionen for visse af de omhandlede Embedsmænd fra et tidligere Tidspunkt end den kongelige Udnævnelse. Dette blev foreslaaet med Hensyn til dem, der havde været Volontairer under det kongelige danske Cancellie, at deres Pensionberettigelse skulde føres tilbage til det Tidspunkt, da de — saavidt jeg erindrer — bleve gagerede Volontairer. Dette vandt imidlertid ikke Bifald, og i det Hele mener Udvalget, at man slet ikke kan staae ind paa denne Vej. Det er nemlig umuligt, naar man vil staae ind derpaa, at sætte nogen fast og bestemt Lovregel, og en saadan maa dog absolut Pensionsløven give, og det er ligeledes en Sandhed, at de Tilfælde, hvorom der forsaavidt kunde være Spørgsmaal, kunne tildeels slet ikke henføres under noget fælles Begreb, som man var istand til at udfinde gennem Pensionsløven, og derfor har Udvalget været af den Formening, at derom kunde ikke være noget Spørgs-

maal. Det er isørigt under disse Forskjelligheder heldigt, og det er en af de gode Sider ved den Scala, som foreligger i Lovudkastet, at denne Stillestaaen fra 10 til 20 Aar hjælper Noget paa disse Misforhold. Det vil jo heller ikke kunne nægtes, at der kunde møde specielle Tilfælde af en saadan Beskaffenhed, at der kunde være Anledning til ved en særlig Lov at give en Pension paa en højere Sum, end den almindelige Pensionsløve vil medføre. Men Udvalget har dog troet, at det var ønskeligt, om man gennem Løven kunde danne nogen Modvægt mod hiin gennemgribende Ulighed i Henseende til Pensionberettigelsen eller Beskaffenheden Stilling ligeoverfor Pensionsløven, og det er i dette Tilfælde, at man har tilladt sig at indstille til det høitærede Things Overveielse det Forslag, som findes under Nr. 1 i Betænkningen og som knytter sig til Lovudkastets 3die Paragraph. Det gaaer nemlig ud paa at sætte en Middelalder for fast Embedsansættelse som Betingelse for at gaae over paa den stigende Scala, eller, hvad der er det Samme, at Tjenestetiden i Reglen først skulde regnes fra denne Middelalder, dog saaledes, at dersom Noget skulde blive affædiget tidligere, kunde han nok faae Pension, men kun efter det nederste Trin paa den Scala, som Lovforslaget indeholder. Man har nu troet, at 25 Aar kunde siges at være en saadan Middelalder, og, naar man har troet dette, er det væsentligt støttet paa de Momenter, som jeg har tilladt mig at fremsætte for Thinget, og som føre til ved en betydelig Klasse af Embedsansættelser at betragte det 30te Aar, og ved en anden betydelig Klasse af Embedsansættelser det 20de Aar som det Tidspunkt, da man kunde mene, at slige Ansættelser i Almindelighed fandt Sted. Det jeg nu henstiller til Things Overveielse, hvorvidt de Betragtninger, som ere udtalte i